

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113200316
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8113200316.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne: W. W. N., nar.: XX.XX.XXXX, bytom W. M. XX, XXX XX B., proti žalovaným: 1. R. W. X., nar.: XX.XX.XXXX, W. 1, XXX XX B., a 2. Bc. G. X., nar.: XX.XX.XXXX, W. 1, XXX XX B., obom zastúpeným Mgr. Stanislavom Feketem, advokátom, Nám. sv. Egídia 29/69, 058 01 Poprad, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 13C 1/2013-110 zo dňa 10.10.2017 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 6.639,-eur.
- II. V prevyšujúcej zamietavej časti rozsudok zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
- III. Zrušuje rozsudok vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným zaplatenia sumy 6.639,-eur titulom nezaplatenej kúpnej ceny za odpredaj podielu vo výške 1/10 na nehnuteľnosti ako aj v časti, ktorou sa domáhala žalobkyňa zrušenia kúpno-predajnej zmluvy na základe spresnenia žaloby zo dňa 18.11.2015.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 588, § 100, § 101, § 44, § 136 Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia § 78 CSP.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil skutkový stav takto:

„Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa bola v minulosti podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu a príslušného pozemku na W. ulici č. X v B., a to v podiele X/XX. Taktiež nebolo sporné, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.5.2006 tento svoj podiel previedla na žalovaných.

Z písomného vyhotovenia kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 11.5.2006 pritom vyplýva, že dotknuté nehnuteľnosti boli v tom čase pred prevodom vlastníckeho práva v podielovom spoluvlastníctve aj ďalších osôb, ktorými neboli žalovaní, a že ďalšími účastníkmi tejto kúpnej zmluvy na strane predávajúcich, okrem žalobkyne, boli aj traja ďalší podielový spoluvlastníci (F. B., V. G. a J. X.), ktorí takisto touto zmluvou na žalovaných prevádzali svoje spoluvlastnícke podiely k dotknutým nehnuteľnostiam, každý v podiele X/XX. Podľa článku III.2. tejto zmluvy kupujúci mali

dohodnutú kúpnu cenu uhradiť pri podpise tejto zmluvy (a to zložením k rukám F. B. vo výške 200.000,- Sk, V. G. vo výške 200.000,- Sk, W. N. vo výške 200.000,- Sk a J. X. vo výške 200.000,- Sk).

Medzi stranami napokon nebolo sporné ešte to, že v súvislosti s prevodom spoluvlastníckeho podielu žalobkyne k domu a príslušnému pozemku na žalovaných (v podiele X/XX) žalovaný zabezpečili, že sa žalobkyňa stala podielovou spoluvlastníčkou dvojizbového bytu na W. M. XX v B. v podiele 1, pri ktorom žalovaní zabezpečili jeho rekonštrukciu, a za ktorý žalobkyňa v súvislosti s touto transakciou neuskutočnila žiadnu osobitnú úhradu - teda že kúpna cena za byt bola uhradená z peňažných prostriedkov pochádzajúcich od žalovaných v súvislosti s prevodom štyroch vyššie uvedených spoluvlastníckych podielov k dotknutému domu a pozemku (po X/XX-tine) na žalovaných. Podľa nespochybnených tvrdení žalobkyne žalovaní neskôr tento rodinný dom zbúrali a na dotknutom pozemku majú teraz postavený dom nový.“

4. Z podaní žalobkyne teda súd prvej inštancie ustálil, že táto sa domáha zaplataenia kúpnej ceny, alternatívne určenia, že kúpna zmluva je v rozpore so zákonom a je teda neplatnou.

5. V časti zaplataenia kúpnej ceny súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania, kedy v zmysle listinných dôkazov mala byť kúpna cena uhradená pri podpise kúpnej zmluvy, teda dňa 11.05.2006, pričom všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula 11.05.2009. Nakoľko bola podaná žaloba až 04.01.2013, táto bola podaná po márnom uplynutí premlčacej doby.

6. Pokiaľ sa týka určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, v tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol s poukazom na nedostatok legitímácie strán v konaní, nakoľko pri určení neplatnosti kúpnej zmluvy musia byť účastníkmi takéhoto konania všetci účastníci napadnutej zmluvy, nakoľko sa jedná o nútené procesné spoločenstvo podľa § 78 ods. 1 CSP. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že z dôkazov vykonaných v konaní vyplýva, že predmetom dohody strán bolo to, že žalobkyňa sa stala podielovou spoluvlastníčkou bytu v rozsahu 1/4, čo v podstate zodpovedá „výmene“ za jej podiel na rodinnom dome v rozsahu 1/10.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalobkyne, ktorá v celom rozsahu napadla odvolaním rozsudok s poukazom na skutočnosť, že kúpnu zmluvu podpisovala dňa 15.05.2006 spolu s F. B., J. X. a žalovanými. V kúpnej zmluve je pri podpisoch uvedený dátum 11.05.2006. Poukázala na to, že vlastnícky podiel v rozsahu 1/10 k celku nadobudla rozhodnutím o dedičstve z roku XXXX, kde je špecifikovaná pod poradovým číslom 3. V kúpnej zmluve je predávajúca pod Z pričom jej vlastníctvo malo byť vedené pod bodom B3 o čom bola presvedčená, že je uvedené v kúpnej zmluve, v ktorej je jej podpis osvedčený na W. úrade. Predávajúca X. J. je v kúpnej zmluve osvedčená vlastníčka podielu pod B5. Žalovaní nadobudli podiel A2e na základe kúpnej zmluvy z 27.02.2006. Vlastnícky podiel F. B. je v kúpnej zmluve vedený pod B2, pričom pod číslom zmeny XXXX/X je vedený pod F t.j. B1, z čoho vyplýva, že podiel F. B. (B1) nie je predmetom predaja. Nie je preto jasné, aký podiel F. B. predáva. Dňa 11.05.2006 bol osvedčený podpis predávajúceho V. G., ktorý je predávajúcim pod B3 a tento nadobudol svoj podiel tiež rozhodnutím o dedičstve z roku XXXX, kde je špecifikovaný pod poradovým číslom 2. Kúpnu zmluvu vyhotovili kupujúci a ona ju podpísala na W. úrade v B., pričom nevedela o tom, že okrem nesprávneho osvedčenia jej vlastníctva pod B4 a neuvedenia titulu k jej osobným údajom, nie je v texte aj uvedená jej podmienka zabezpečiť náhradné bývanie pre jej trojčlennú rodinu, ktorá predmetnú nehnuteľnosť obývala. Otázkou náhradného bývania riešila vo večerných hodinách so žalovaným dňa 24.04.2006 a 27.04.2006. Poukázala na to, že 11.05. vo veci kúpnej zmluvy s nikým nekonala.

9. Zároveň uviedla, že podľa bodu 6 rozsudku bolo žalovaným v 1. rade predložené potvrdenie o zaplataení kúpnej ceny, pričom cena jej uhradená nebola a v rámci podaných trestných oznámení, žalovaný vypovedal, že ústna dohoda bola taká, že nič sa nebude vyplácať v hotovosti a že peniaze sa použijú na kúpu bytu, pričom matka žalovaného v 1. rade sa svojho podielu vzdala v jeho prospech. Poukázala na to, že predmetnú nehnuteľnosť obývala od augusta 1989 so súhlasom všetkých súrodencov a uhrádzala náklady spojené s bývaním. V tomto tiež žalovaný vypovedal, že súhlasila s náhradným bývaním v byte, nie však aj pre ostatných predávajúcich. Súčasťou dohody mala byť aj F. G., dcéra V. G., ktorý však podľa tejto zmluvy nič nepredával s tým, že ostatní podielovní spoluvlastníci nežiadajú vyrovnanie za podielov v byte. Následne však F. G. a F. B. žiadali súdnou cestou vyrovnanie

týchto podielov, teda je zrejmé, že o tejto dohode nevedeli. Zároveň na T. súde bolo rozhodnuté, že V. G. je podielovým spoluvlastníkom v pomere X/XX k predmetnej nehnuteľnosti, preto nie je zrejmé, aký podiel na tejto nehnuteľnosti chcel žalovaný protiplniť, keď V. G. (otec F. G.) vlastnil X/XX tejto nehnuteľnosti. Poukázala na to, že bola uvedená do omylu a že konanie žalovaného voči jej rodine považuje za nedôstojné. Poukázala na to, že kúpna zmluva vznikla nezákonným spôsobom a že uhradenie kúpnej ceny nikdy nebolo uskutočnené a ústna dohoda ohľadom výmeny za podiel v byte nemohla byť uskutočnená. F. B. sa pokúša výmenou za podiel v byte získať jej podiel v nehnuteľnosti na trávnatých porastoch a roliach v k.ú. I. O.. Z týchto dôvodov žiadala, aby súd napadnutý rozsudok zrušil.

10. K podanému odvolaniu sa žalovaní napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadrili.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné v časti určenia neplatnosti zmluvy. Vo zvyšku nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver, no len v časti ohľadom nároku na zaplatenie kúpnej ceny. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pokiaľ sa týka potvrdenia rozsudku v časti nároku na zaplatenie kúpnej ceny.

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

16. Pokiaľ sa týka zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie kúpnej ceny s poukazom na vznesenú námietku premlčania, v tomto smere odvolací súd sa plne stotožňuje sa odôvodnením súdu prvej inštancie, z ktorého vyplýva dôvod zamietnutia žaloby v tejto časti, a to pre úspešne vznesenú námietku premlčania ako to vyplýva z odôvodnenia, a to bodu 21 rozsudku.

17. Pokiaľ sa týka zamietnutia žaloby v časti určenia neplatnosti kúpnej zmluvy tak ako to odôvodnil súd prvej inštancie v bode 23, 24 a 25, k tomu uvádza odvolací súd, že dôvody pre zamietnutie žaloby pre nedostatok vymedzenia okruhu strán sporu v tomto konaní nie sú dôvodné. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodov, ktoré špecifikovala v žalobe, ktoré sa vzťahujú na jej osobu ako predávajúcej. Žalobkyňa ako predávajúca uvedená 3. v poradí, predávala svoj podiel na nehnuteľnostiach tak ako boli definované v bode I. za kúpnu cenu

špecifikovanú v bode III.2. Z uvedeného je zrejmé, že na základe tejto kúpnej zmluvy došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne v rozsahu 1/10, pričom nie je vylúčené, aby sa iba jeden z predávajúcich podielových spoluvlastníkov domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy s tým, že pokiaľ sa ostatní podieloví spoluvlastníci nedomáhajú takejto neplatnosti, môže byť predmetom konania len určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, teda jej časti vo vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcimi. Títo boli označení ako strana sporu, preto je nutné, aby súd prvej inštancie naďalej vo veci konal vo vzťahu k určeniu neplatnosti kúpnej zmluvy. K ostatným úvahám, ktoré súd prvej inštancie prezentoval vo svojom rozhodnutí obiter dictum odvolací súd nemôže zaujať stanovisko, nakoľko tieto úvahy boli uvedené len „na okraj“ bez toho, aby mali oporu v riadne vykonanom dokazovaní. Z vyššie uvedeného dôvodu preto bol zrušený aj výrok o náhrade trov konania.

18. S poukazom na vyššie uvedené preto nie je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že v konaní bol prednesený alternatívny petit zo strany žalobkyne. Vychádzajúc z obsahu jej podaní je zrejmé, že žalobkyňa uplatnila v tomto konaní dva samostatné nároky, a to nárok na zaplatenie peňažnej sumy a druhým nárokom žiadala o určenie neplatnosti zmluvy medzi ňou a žalovanými, predmetom ktorej bol prevod 1/10 podielu na nehnuteľnostiach. Z uvedeného dôvodu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o oboch nárokoch žalobkyne, pričom dôvod zamietnutia nároku na určenie neplatnosti zmluvy vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti nemôže obstáť. Nakoľko súd prvej inštancie v tejto časti nárok nesprávne právne posúdil, bolo rozhodnutie zrušené a v tejto časti vec vrátená súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. Ak hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. V danom prípade však nič nebráni prejednaniu súdom len tej časti kúpnej zmluvy, ktorá sa týka podielu žalobkyne, ktorý bol prevádzaný na žalovaných.

20. Podľa právnej teórie, alternatívnym návrhom (petitom) je návrh, ktorý umožňuje dlžníkovi, v prípadoch, keď tak určuje právny predpis alebo právny úkon (zmluva), vybrať si, podľa svojej voľby, z viacerých možných plnení, ktoré musí žalobca v návrhu výroku súdneho rozhodnutia uviesť. Nemožno teda považovať za alternatívny návrh výroku súdneho rozhodnutia (alternatívny petit) návrh, ktorý žalobca formuluje ako nárok na zaplatenie kúpnej ceny a zároveň na daného určenia neplatnosti zmluvy.

21. Žalobná žiadosť môže mať povahu buď jednoduchého petitu alebo petitu zloženého. O zloženom petite hovoríme v prípadoch tzv. objektívnej procesnej kumulácie, teda situácie, keď sa v návrhu uplatní viacero nárokov v jednom zloženom petite. Súd ďalej musí postupovať podľa § 166 a veci buď spojiť na spoločné konanie, alebo veci, ktoré sa na spojenie nehodia, vylúčiť na samostatné konanie (porovnaj § 112 a komentár k nemu).

22. Ďalej rozoznávame petit eventúálny a alternatívny. O eventúálnom petite hovoríme v prípadoch, keď žalobca žiada zaviazat' žalovaného na jeden druh plnenia, a len v prípade, ak objektívne nebude možné vyhovieť primárnemu petitu, žiada ho zaviazat' in eventum na iné plnenie. Ako príklad možno uviesť už spomínanú reivindikačnú žalobu. Eventúálny petit môže znieť na povinnosť vydať hnutelnú vec a v prípade, ak to nebude možné, na relatívnu (peňažnú) náhradu. O alternatívnom petite hovoríme v prípadoch, ak žalobca v žalobnej žiadosti žiada zaviazat' žalovaného na dve plnenia, ktoré sú preňho úplne rovnocenné. Právo voľby, ktoré z rozsudových plnení má žalovaný plniť, bude práve na ňom.

23. Teória civilného procesného práva rozoznáva aj tzv. alternatívu facultas. Ide o situáciu, keď žalobca v petite žaloby uvedie, že žiada žalovaného zaviazat' na plnenie určitého druhu, avšak je ochotný uspokojiť sa aj s plnením náhradným. Súd túto alternatívu facultas prevezme do enunciátu, teda výrokovej časti svojho rozhodnutia v rozsahu tohto alternatívneho splnomocnenia žalobcu (alternatíva facultas je vlastne alternatívne splnomocnenie pre žalovaného zo strany žalobcu, že sa žalovaný môže zbaviť svojej judikovanej povinnosti aj iným plnením). Exekúciu však v takýchto prípadoch bude môcť žalobca viesť len na primárne určený druh plnenia, nie na alternatívne splnomocnenie dané žalovanému. (ŠTEVČEK, Marek. § 131 [Žaloba v civilnom práve procesnom]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 475.)

24. Každá vec (teda aj nehnuteľnosť) môže patriť jedinému vlastníkovi alebo môže byť v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb (§ 136 Občianskeho zákonníka). Podstata podielového spoluvlastníctva spočíva v tom, že každý zo spoluvlastníkov sa podieľa na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva v rozsahu, aký zodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu (§ 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka); výška spoluvlastníckeho podielu, pretože ide o právny vzťah len „ideálny“, nevyjadruje konkrétnu reálnu časť veci, ale mieru, ktorou sa jednotliví spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Tento ideálny podiel na spoluvlastníctve, ktorý je tiež predmetom občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, má charakter samostatnej „veci“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 27/2005), preto sa právny osud jednotlivých podielov posudzuje samostatne.

25. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu, je pasívne legitimovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva ku konkrétnemu spoluvlastníckemu podielu) nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t.j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. Rozsudok sa v takomto prípade nemusí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 91 ods. 2 O.s.p.), ako nesprávne uvádza odvolací súd, z čoho vyplýva, že účastníkmi konania o takomto návrhu nemusia byť všetci spoluvlastníci sporných nehnuteľností. Za situácie, keď navrhovateľka len proti jednému zo spoluvlastníkov podala návrh na určenie, že poručiteľka bola v čase smrti spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností len v určitom podiele, ktorý je v katastri nehnuteľností vedený ako predmet spoluvlastníctva toho, proti komu návrh smeruje, dospel odvolací súd k nesprávnemu záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 3 Cdo 51/2009)

26. Odvolací súd poukazuje na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu, pričom závery tohto rozhodnutia možno vzťahovať aj na tento prípad, kedy je nepochybné, že v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy vo vzťahu k podielu k nehnuteľnosti je predmetom konania súdu vzťah medzi predávajúcou a kupujúcimi, teda medzi žalobkyňou a žalovanými s tým, že ostatní podieloví spoluvlastníci, ktorí prevádzali svoje podiely nemôžu byť ovplyvnení vo svojom právnom postavení výsledkami tohto konania, a preto niet dôvod, aby bola nutná ich účasť v konaní. Úlohou súdu prvej inštancie bude teda vecne prejednať druhý nárok vznesený žalobkyňou na určenie neplatnosti tej časti kúpnej zmluvy, ktorou previedla svoj podiel na nehnuteľnostiach na žalovaných v 1. a 2. rade. V tomto rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne aj o trovách konania.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).